

Allah, Kulunu Pişmanlık Duymasın Diye Uyarıyor
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mart 16 2020 21:38:50

[illegible]

 #1608;َاَنِيبُوآ
اِلَى
رَبِّكُمْ
وَاَسْلِمُوا
لَهُ مِنْ
قَبْلِ اَنْ
يَأْتِيَكُم𧝏
الْعَذَابُ
ثُمَّ لاَ
تُنْصَرُونَ
وَاتَّبِعُوآ
اَحْسَنَ مَآ
اُنْزِلَ
اِلَيْكُمْ
مِنْ
رَبِّكُمْ
مِنْ قَبْلِ
اَنْ
يَأْتِيَكُم𧝏
الْعَذَابُ
بَغْتَةً
وَاَنْتُمْ
لاَ
تَشْعُرُونَ
اَنْ تَقُولَ
نَفْسٌ
يَاحَسْرَتَا
عَلَى مَا
فَرَّطْتُ
فِى جَنْبِ
اللهِ وَاِنْ
كُنْتُ
لَمِنَ
السَّاخِرِي𧝆َ اَوْ
تَقُولَ لَوْ

اَنَّ اللهَ
هَدَينِى
لَكُنْتُ
مِنَ
الْمُتَّقِي
06;َ اَوْ
تَقُولَ
حِينَ تَرَى
الْعَذَابَ
لَوْ اَنَّ
لِى كَرَّةً
فَاَكُونَ
مِنَ
الْمُحْسِنِ
10;نَ بَلَى قَدْ
جَآءَ تْكَ
اَيَاتِى
فَكَذَّبْتَ
بِهَا
وَاسْتَكْبَ
85;ْتَ وَكُنْتَ
مِنَ
الْكَافِرِي
06;َ "Azap size gelmeden önce Rabbinize dönün ve O'na teslim olun.
Sonra size yardım edilmez. Farkında olmadan azap size ansızın gelmeden önce,
Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun ki, kişi, 'Allah'ın yanında, işlediğim
kusurlardan dolayı vay hâlime! Gerçekten ben alay edenlerden idim' demesin. Yahut,
'Allah beni doğru yola iletseydi, elbette O'na karşı gelmekten sakınanlardan olurdum' demesin.
Yahut azabı gördüğünde, 'Keşke benim için dünyaya bir
dönüş daha olsa da iyilik yapanlardan olsam' demesin. (Allah, şöyle diyecek:)
'Hayır, öyle değil! Âyetlerim sana geldi de sen onları yalanladın,
büyüklük tasladın ve inkârcılardan oldun.' " (Zümer, 39/54-59)
Zaman, rakamlarla ifade edildiğinde sonsuz ve geniş sanılıyor. Ancak; ömür ve
fânilik açısından geriye dönüp hissiyatımız ile baktığımızda oldukça
kısa görülmektedir. Muhtelif haz ve duygularla insana sevdirmiş olan dünya
hayatının bazı tehlikeleri de vardır. Hayat devam edip dururken insanın sorumluluk duygusunu,
yaratılış gayesini, yaratıcı ve onun buyruklarını unutup, zevk-ü sefa peşine düşerek
nefsinin esiri olması; daha kötüsü nefsinin putlaştırması insanoğlunun
düşebileceği en büyük tehlikedir. Bu durum; sabah erkenden çoluk
çocuğunun rızık temin için evden çıkan, yollara düşen birinin,
kahvehaneye, oyun ve eğlenceye takılıp kalması gibidir. Öyle ki, gün geçer,
akşam olur. Bu kişi işsiz ve aşız olarak evine döner. Kendisi ve çoluk çocuğu
açtır, sefildir. Gününü amacı dışında oyunla geçirdiğinden
çoluk çocuğunun yüzüne bakacak yüzü yoktur. O saatten
sonra tekrar sokağa çıksa ekmek parası kazanma şansı yok. O günü tekrar geri
getirmesi mümkün değil. Yapabileceği tek bir şey var. O da pişmanlık,
üzüntü, mahcubiyet, dövünme, aile fertleri karşısında boynu
bükük ve ezik olarak kalmak. Kendisini uğurlayan ve yolunu gözleyenlerin

karşısında kü¸ük düşmek, sevgi, saygı ve itibarını yitirmek, ne kötü durum değil mi? Bütün bunlar oyun ve eğlenceye dalmanın bir günük bilan¸osu. Şimdi koskoca bir ömrü heva ve hevesleri peşinde ge¸irmiş, yaratanını ve yaratılış gayesini unutmuş, itaat yerine isyanı, iman yerine küfrü öne ¸ıkarmış bir insanın Rabbi karşısındaki hâlini düşünelim. Bir ömür boyu dünya tarlasından ahiret azığı üretmesi gerekirken, bütün fırsatları ka¸ırarak iyilik yerine kötülük, iman, teslimiyet ve ibadet yerine küfür, isyan ve günah üreten bir insanın hâli nice olur. Ebedî bir hayat nasıl olur da ge¸ici bir hayat karşılığı kaybedilir. Geri dönüşü olmayan son yolculuğun ger¸ekliği, gözümüzün önünde cereyan eden milyarlarca “ayet” varken yüce Yaratıcının varlığı nasıl unutulur. Elbette bu hâl ¸ok büyük gaflet, ihmal ve pişmanlık demektir. En güzel huzur ve mutluluk re¸etesi, Allah’n gösterdiği yoldur. Bu re¸eteye uymayıp düzensiz, tertipsiz hayat süren, ahireti unutan ve sadece nefesine uyan kişi, doktorunun tüm uyarılarına karşı; i¸ki, sigara, uyuşturucu kullanıp, kumar oynayıp ruhsal ve bedensel sağlığını kaybettikten ve kendini mahvettikten sonra ¸aresizlik ve acılar i¸inde feryat eden kimseye benzer. Ya da her türlü nasihate ve uyarılara rağmen hukuk ve kural tanımayan, toplum i¸inde haddini aşarak ¸evresine ve kendine zarar veren ve sonunda özgürlükleri elinden alınıp hücreye girdiği zaman ¸aresizlik i¸inde “keşke yapmasaydım!” diye diye dizlerini döven kimse gibidir. Günük hayatımızda ¸ok¸a şahit olduğumuz bu tür pişmanlıklardan daha büyük ve korkun¸ olan uhrevi pişmanlığı yaşamamak i¸in; Allah’n ¸ağrısına iyi kulak vermek, insan-ı kamil olmaya ¸alışmak, iyi işler yaparak imanımızı korumak, nefsimizi putlaştırmamak, yaratılanlara karşı Yaratan’a hürmeten şefkat, sevgi ve merhametle muamele etmek, nefsimizin de Allah tarafından yaratılan milyarlarca yaratıktan biri olduğunu düşünerek inanan, seven, sevilen, saygılı ve saygın bir insan olmamız gerekir. Yüce Allah, yarattığı kulunu, işte bu ayetleri ile bariz bir şekilde uyarırken; yine rahmetiyle tecelli etmiş, dönüşü ve telafisi olmayan son yolculuğunu yapmadan önce kulun geleceği görerek kendine ¸eki düzen vermesine dikkat ¸ekmiştir. Rüstem BEŞLER

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)